

ગુજરાત શૈક્ષણિક સંશોધન અને તાલીમ પરિષદના પત્ર-ક્રમાંક
જસીઈઆરટી/સીએન્ડઈ/2018/13575, તા.13-06-2018 થી મંજૂર

(અજમાયશી પાઠ્યપુસ્તક)

કલકલિયો

(ગુજરાતી - દ્વિતીય ભાષા)

ઘોરણ ૧

પ્રતિજ્ઞાપત્ર

ભારત મારો દેશ છે.

બધા ભારતીયો મારા ભાઈબહેન છે.

હું મારા દેશને ચાહું છું અને તેના સમૃદ્ધ અને
વૈવિધ્યપૂર્ણ વારસાનો મને ગર્વ છે.

હું સદાય તેને લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ.

હું મારા માતાપિતા, શિક્ષકો અને વડીલો પ્રત્યે આદર રાખીશ
અને દરેક જણ સાથે સભ્યતાથી વર્તીશ.

હું મારા દેશ અને દેશબાંધવોને મારી નિષ્ઠા અર્પું છું.
તેમનાં કલ્યાણ અને સમૃદ્ધિમાં જ મારું સુખ રહ્યું છે.

રાજ્ય સરકારની વિનામૂલ્યે યોજના હેઠળનું પુસ્તક

વિદ્યાર્થીનું નામ : _____

શાળાનું નામ : _____

વર્ગ : _____

ક્રમાંક : _____

ગુજરાત રાજ્ય શાળા પાઠ્યપુસ્તક મંડળ
'વિદ્યાયન', સેક્ટર ૧૦-એ, ગાંધીનગર-૩૮૨ ૦૧૦

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	એકમ	પાના નંબર
૧.	મ્યાઉં મ્યાઉં... કા કા કા...	૧
૨.	ટેહૂંક ટેહૂંક... હૂપ હૂપ	૮
૩.	ફરરર... ફરીએ	૧૪
૪.	ચણા-વટાણા... જલ્લેબી!	૨૧
૫.	રંગબેરંગી રમકડાં	૨૮
૬.	પૈડું ચાલે ચક્કર ચક્કર	૩૪

૧ મ્યાઉં મ્યાઉં... કા કા કા...

ગીત :

મેં એક બિલાડી પાળી છે,
તે રંગે બહુ રૂપાળી છે.

દહીં ખાય, દૂધ ખાય,
ને ધી તો ચપ-ચપ ચાટી જાય.

તે ઉંદરને ઝટપટ ઝાલે,
પણ કૂતરાથી બીતી ચાલે.

તેના ડિલ પર ડાઘ છે,

તે મારા ઘરનો વાઘ છે.

— ત્રિભુવનદાસ વ્યાસ

ગ

ણ

ગ

ણ

લપલપિયો કાયબો

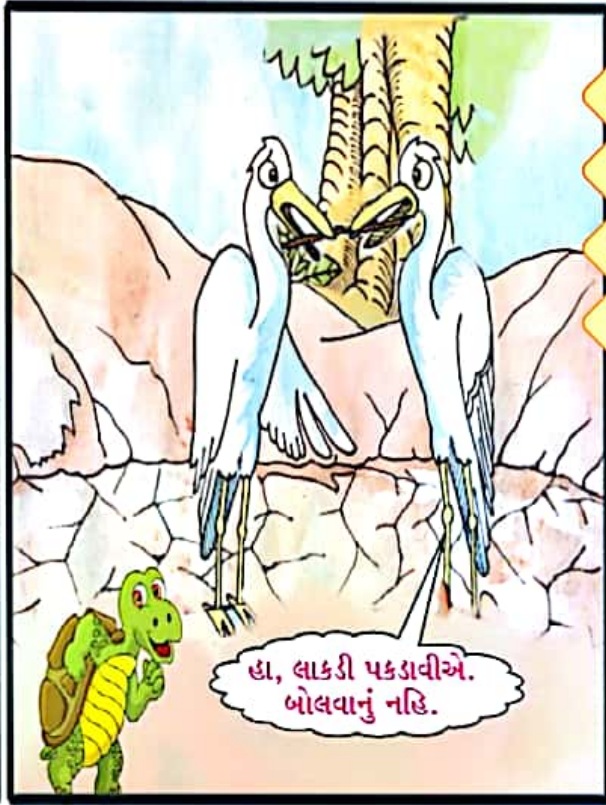
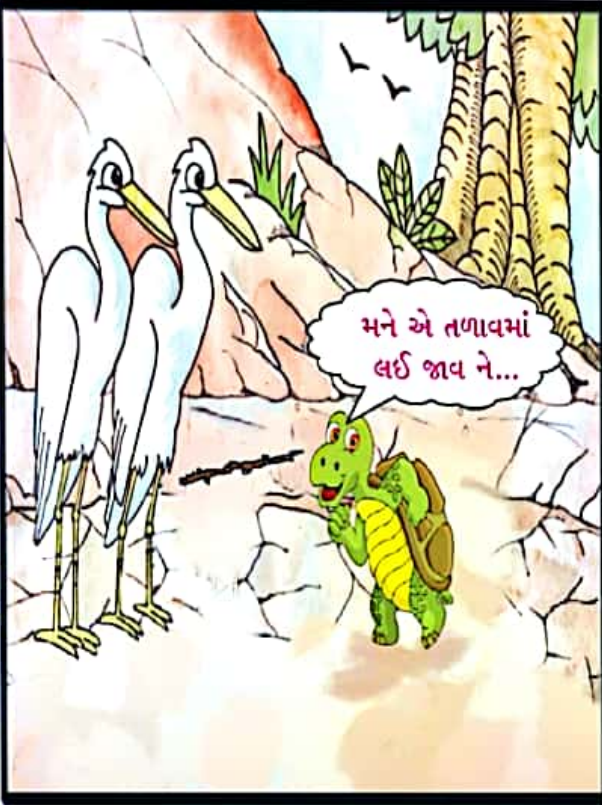
ગ

પ

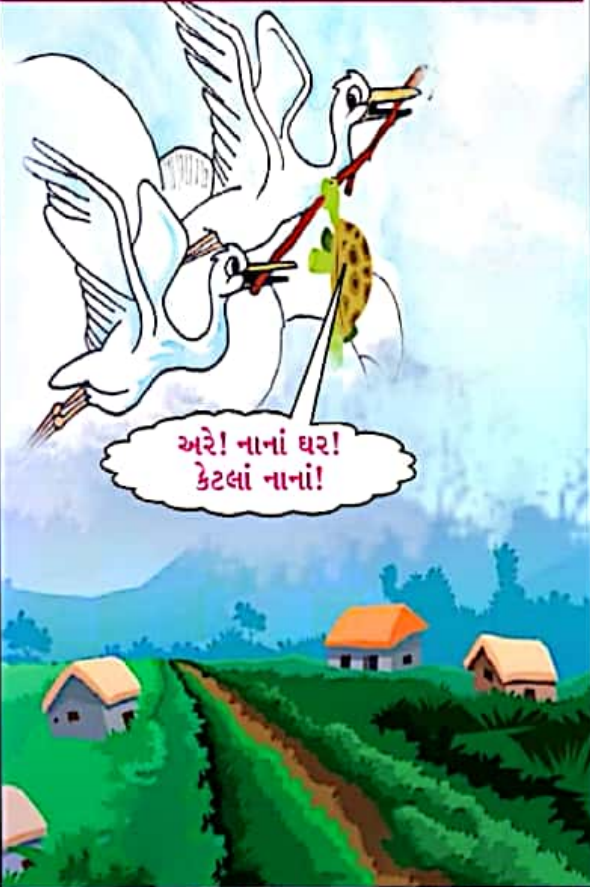
સ

પ

અચરજથી નાનાં-નાનાં ઘર અને અન્ય વસ્તુ
જોઈ કાચબો બોલી ઊઠે છે.

વાતચીત :

વાર્તા કહ્યા પછી નીચેના જેવા પ્રશ્નો પૂછો. અહીં વિદ્યાર્થીઓ બોલતા થાય તે ઇચ્છનીય છે. વિદ્યાર્થીઓ શરૂઆતમાં તેમની માતૃભાષામાં જવાબો આપે, તો તેનો સ્વીકાર કરવો.

- તમને વાતો કરવાનું ગમે છે?
- તમે કોની કોની સાથે વાતો કરો છો?
- તમારો કયો મિત્ર વધારે વાતો કરે છે?
- તમને કેવી વાતો કરવી વધારે ગમે છે?

રમત :

- તમામ વિદ્યાર્થીઓને વર્તુળમાં ઊભા રાખી આ રમત રમાડવી.
- તારું નામ... આનું નામ... મારું નામ...
- તારા પપ્પાનું નામ... આના પપ્પાનું નામ...
(મારા પપ્પાનું નામ... એમ બોલાવવું.)
- તારાં માસીનું નામ... આનાં માસીનું નામ...
(મારાં માસીનું નામ... એમ બોલાવવું.)

આ રીતે જુદા-જુદા સંબંધનાં નામ વડે આ રમત આગળ વધારવી.

ગીત :

દાદાનો ડંગોરો લીધો,
એનો તો મેં ઘોડો કીધો.
ઘોડો કૂદે ઝમઝમ,
ઘૂઘરી વાગે ધમધમ.

ધરતી ધૂજે ધમધમ.
ધમધમ ધરતી થાતી જાય,
મારો ઘોડો કૂદતો જાય.
કૂદતાં કૂદતાં આવે કોટ,
કોટ કૂદીને મૂકે દોટ.
સહુના મનને મોહી રહ્યો,
એક ઝવેરી જોઈ રહ્યો.
ઝવેરીએ તો હીરો દીધો,
હીરો મેં રાજને દીધો.
રાજાએ ઉતાર્યો તાજ,
આપ્યું મને આખું રાજ.
રાજ મેં રૈયતને દીધું,
મોજ કરીને ખાધું પીધું.

— ત્રિભુવનદાસ વ્યાસ

જોડકણાં :

બ

ડ

બ

ડ

લાંબા મારા કાન કેવા,
ઊભા છે ટટાર!
જોતાં લાગે, હું છું કેવો
ડહાપણનો ભંડાર.

સરસર સરસર દોડી આવી,
ચોખાના બે દાણા લઈ.
પૂંછડી કેરું આસન માંડી,
કટકટ કટકટ ખાવા ગઈ !

આમ ઊડે, તેમ ઊડે,
વાંકી કરે ચાંચ,
કાળું-કાળું અંગ એનું,
કાળી એની આંખ.

ખાય તીખું, બોલે મીઠું,
એવું મેં તો કૌતુક દીઠું!
ચાંચ એની લાલચટ,
પાંખ એની લીલીકટ.

જોડકણાં :

ગોટલામાં બેઠી ગોટલી,
હવામાં ઊડે ચોટલી !
ચોટલીએ ચડ્યો ચોર,
આકાશે ઊડ્યો મોર !

મોર વેરે પીંછ,
આવે ઘરે રીંછ.
રીંછ પીંછ લઈ,
નાચે ઘૈ... ઘૈ... ઘૈ.

ગમ્મત :

મમ્મી : જો તો અપ્પુ, દૂધ ગરમ કરવા મૂક્યું છે. બહાર નીકળી ન જાય.

અપ્પુ : નહિ નીકળે મમ્મી, મેં ઘરનો દરવાજો બંધ જ રાખ્યો છે.

